

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția Penală

Decizia nr. 262/A/2014

Pronunțată în ședință publică, azi, 17 septembrie 2014.

Asupra apelurilor de față, în baza actelor și lucrărilor din dosar constată următoarele:

I. Prin sentința penală nr. 104/F din 30 aprilie 2014 a Curții de Apel Galați, secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, s-a dispus condamnarea inculpatei A.C.A., ocupația magistrat-judecător la Judecătoria Iași, la o pedeapsă de 2.000 lei amendă penală pentru comiterea infracțiunii de „conflict de interese”, prevăzută de art. 253¹ alin. (1) C. pen. din 1969, cu aplicarea art. 74 alin. (1) lit. a) și alin. (2) C. pen. din 1969, art. 76 alin. (1) lit. e) teza a II-a C. pen. din 1969, art. 5 C. pen.

De asemenea, a fost condamnată aceeași inculpată la o pedeapsă de 400 lei amendă penală pentru comiterea infracțiunii de „fals în declarații” prevăzută de art. 292 C. pen. din 1969, cu aplicarea art. 74 alin. (1) lit. a) și alin. (2) C. pen. din 1969, art. 76 alin. (1) lite teza a II-a C. pen. din 1969, art. 5 C. pen.

În baza disp. art. 33 lit. a) C. pen. din 1969, art. 34 lit. c) C. pen. din 1969, cu aplicarea art. 5 C. pen., inculpata A.C.A. urmează să execute pedeapsa cea mai grea de 2000 lei amendă penală.

În baza disp. art. 81, 82 C. pen. din 1969, cu aplicarea art. 5 C. pen., s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe durata unui termen de încercare de 1 an.

S-a dispus anularea parțială a mențiunilor false cuprinse în declarația de avere a inculpatei, din data de 10 martie 2008, la cap. III „Bunuri mobile, a căror valoare depășește 1.000 euro fiecare, și bunuri imobile înstrăinate în ultimele 12 luni”, de la rubrica „Data înstrăinării” - a mențiunii „2006”, de la rubrica „Persoana către care s-a înstrăinat” - a mențiunii „B.A.M. București” și de la rubrica „Forma înstrăinării” - a mențiunii „înțelegere” (filele 56-57, din vol. V al dosarului de urmărire penală).

A fost obligată inculpata la plata sumei de 800 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, către stat, onorariul parțial al avocatului desemnat din oficiu (av. N.L.), în sumă de 100 lei, urmând a se vira către Baroul Galați din fondurile Ministerului Justiției.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul nr. 864/P/2011 din 27 aprilie 2012 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatei A.C.A. pentru săvârșirea infracțiunilor de conflict de interese, prevăzută de art. 253¹ alin. (1) C. pen. din 1969, și de fals în declarații, prevăzută de art. 292 C. pen. din 1969, cu aplic. art. 33 lit. a) C. pen. din 1969, constând în aceea că în anul 2007, în timp ce judeca Dosarul civil cu nr. 22219/245/2006 în calitate de judecător, inculpata a intrat în relații de afaceri cu Z.I.P., pârât în acea cauză, căruia i-a vândut drepturile succesoriale asupra unui teren în suprafață de 50 ha., obținând suma de 210.000 euro, după care a continuat să judece cauza, fără a se abține, iar în declarația de avere dată în anul 2008 pentru anul 2007, deși a menționat tranzacția, a ascuns numele partenerului de afacere, menționând un alt nume ce nu avea vreo legătură cu contractul.

Inițial, cauza a făcut obiectul Dosarului nr. 429/45/2012 al Curții de Apel Iași, însă, prin sentința penală nr. I 112/08 august 2012, Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus strămutarea judecării cauzei la Curtea de Apel Galați, dosarul fiind înregistrat sub același număr.

În ce privește desfășurarea urmării penale cauza a fost instrumentată, inițial, de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.N.A. - Serviciul Teritorial Iași, care, prin Ordonanța cu nr. 67/P/2009 din 13 noiembrie 2009, a început urmărirea penală față de inculpata A.C.A., sub aspectul infracțiunilor prev. și ped. de art. 254 C. pen. din 1969 cu referire la art. 6 și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 și art. 292 C. pen. din 1969 rap. la art. 17 lit. c) și art. 18 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 33 lit. a) C. pen. din 1969., și față de învinuitul Z.I.P., sub aspectul infracțiunii prev. și ped. de art. 255 C. pen. din 1969 cu referire la art. 6 și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 (filele 1-7 vol. II dosar urmărire penală).

Prin Ordonanța cu nr. 67/P/2009 din 21 iunie 2011, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.N.A. - Serviciul Teritorial Iași a dispus scoaterea de sub urmărire penală a inculpatei A.C.A. sub aspectul infracțiunii prev. și ped. de art. 254 C. pen. din 1969 cu referire la art. 6 și art. 7 din Legea nr. 78/2000, și neînceperea urmării penale față de aceasta sub aspectul infracțiunii prev. și ped. de art. 132 din Legea nr. 78/2000, republicată, cu referire la art. 246 C. pen. din 1969, motivat de faptul nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor, precum și scoaterea de sub

urmărire penală a învinutului Z.I.P. sub aspectul infracțiunii prev. și ped. de art. 255 C. pen. din 1969 cu referire la art. 6 și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Prin aceeași ordonanță s-a dispus disjungerea și declinarea la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Iași, a cauzei privind pe inculpata A.C.A. sub aspectul infracțiunii prev. și ped. de art. 292 C. pen. din 1969, precum și continuarea actelor premergătoare sub aspectul infracțiunii prev. și ped. de art. 253¹ C. pen. din 1969 (filele 145-160 vol. III dosar urmărire penală), unde cauza a fost înregistrată sub nr. 288/P/2011.

Prin Rezoluția cu nr. 1299/C din 21 iulie 2011 a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în temeiul art. 209 alin. (4)¹ C. proc. pen. din 1968, cauza a fost preluată la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, secția de urmărire penală și criminalistică

Actele și măsurile procesual penale, administrate și luate de parchetul desesizat, au fost menținute prin Rezoluția cu nr. 864/P/2011 din 28 septembrie 2011 (filele 3-4 vol. V dosar urmărire penală).

Prin Rezoluția nr. 864/P/2011 din 25 noiembrie 2011 au fost extinse cercetările și a fost începută urmărirea penală în privința inculpatei sub aspectul infracțiunii prevăzută de art. 253¹ C. pen. din 1969 (filele 37-40 vol. V dosar urmărire penală), aspecte ce au fost aduse la cunoștința acesteia (fila 41 vol. V dosar urmărire penală).

Prin Ordonanța cu nr. 864/P/2011 din 29 martie 2012 a fost pusă în mișcare acțiunea penală împotriva inculpatei A.C.A. pentru comiterea infracțiunilor prev. și ped. de art. 292 C. pen. din 1969 și art. 253¹ C. pen. din 1969 cu aplic. art. 33 lit. a) C. pen. din 1969 (filele 97-100 vol. V dosar urmărire penală).

Plângerile inculpatei împotriva ordonanței de extindere a cercetărilor și de începere a urmăririi penale sub aspectul infracțiunii prevăzută de art. 253 C. pen. din 1969 și ordonanței prin care a fost pusă în mișcare acțiunea penală au fost respinse ca neîntemeiate (filele 44-45; 125-128 vol. V dosar urmărire penală).

Pe tot parcursul urmăririi penale inculpata a beneficiat de asistența juridică, acordată de avocatul ales (filele 5, 116,122 vol. V dosar urmărire penală).

Inculpatei i-a fost prezentat materialul de urmărire penală la data de 26 aprilie 2012 (filele 123, 132-133 vol. V dosar urmărire penală).

În cursul urmăririi penale a fost audiată inculpata (filele 6-11, 42-43, 132 vol. V dosar urmărire penală), au fost audiați martorii A.R.M. (filele 47-49, 106-107 vol. V dosar urmărire penală), Z.I.P. (filele 51-53 vol. V dosar urmărire penală), B.A.M. (fila 54 vol. V dosar urmărire penală), F.L. (filele 108-111 vol. V dosar urmărire penală), F.S. (filele 112-115 vol. V dosar urmărire penală), a fost atașată declarația de avere dată de inculpată la data de 10 martie 2008 (filele 56-57 vol. V dosar urmărire penală), copia contractului de vânzare cumpărare autentificat din 26 iulie 2007 de B.N.P., „S.F.” din municipiul Iași (filele 78-80 vol. V dosar urmărire penală), copia declarația inculpatei autentificată din 22 august 2007 a B.N.P., „S.F.”, sub semnătura notarului public F.E.L. (filele 112-113 vol. III dosar urmărire penală), copia sentinței civile nr. 3562 din 17 iulie 2006, pronunțată în Dosarul civil nr. 7551/2006 al Judecătorei Slatina (filele 18-19 vol. V dosar urmărire penală), copia Dosarului nr. 22219/245/2006 al Judecătorei Iași (filele 83-343 vol. IV dosar urmărire penală), înscrisuri și relații de la Primăria comunei Slătioara, jud. Olt (filele 58-73 vol. V dosar urmărire penală), înscrisuri depuse de inculpată, înscrisuri în legătură cu cercetările efectuate de Inspekția Judiciară și A.N.I.

În faza de judecată a fost audiată inculpata (filele 195-196 dosar de fond), s-au depus acte în circumstanțiere (filele 172-194 dosar de fond), au fost audiați martorii A.R.M. (fila 72 dosar de fond), Z.I.P. (fila 73 dosar de fond), B.A.M. (fila 74 dosar de fond), F.S. (filele 96-97 dosar de fond), prin comisie rogatorie având în vedere starea de sănătate a acesteia (filele 81-84, 88-89, 94 dosar de fond), F.L. (filele 109-110 dosar de fond), A.I.C. (filele 147-148 dosar de fond), F.E.L. (fila 165 dosar de fond), V.Z. (fila 166 dosar de fond), a fost atașată fișa de cazier (fila 22 dosar de fond).

Inculpata a avut apărarea asigurată de avocat ales (fila 42 dosar de fond).

Susținerile inculpatei, din concluziile scrise, cum că sesizarea instanței ar fi nelegală, rechizitoriul conținând grave erori, confuzii și aprecieri nepermise asupra unei cauze aflate pe rol, că urmărirea penală s-ar fi desfășurat fără respectarea dispozițiilor legale nu au fost primite de instanța de fond.

S-a reținut că, în cauză, urmărirea penală s-a făcut în baza Codului de procedură penală din 1968, rechizitoriul îndeplinind condițiile de formă și de conținut prevăzute în art. 262, art. 263 și art. 264 din această lege.

Astfel, instanța a fost investită prin rechizitoriu, ce a fost confirmat de procurorul ierarhic superior și înaintat de acesta instanței competente, respectiv Curții de Apel Iași, conform art. 264 C. proc. pen. din 1968, cauza strămutându-se ulterior la Curtea de Apel Galați.

S-a apreciat că actul de sesizare a instanței cuprinde toate elementele prevăzute în art. 263 C. proc. pen. din 1968 și anume: datele referitoare la persoana inculpatei, faptele reținute în sarcina acesteia, încadrarea juridică, probele pe care se întemeiază învinuirea și dispoziția de trimitere în judecată, precum și numele persoanelor care trebuie citate de instanță.

De asemenea, prin semnarea actului de sesizare de către procuror, s-a prezumat că acesta a constatat că au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală este completă, că există probele necesare și legal administrate care conduc la concluzia că faptele imputate există, au fost săvârșite de persoana cercetată, iar aceasta răspunde penal, conform art. 262 C. proc. pen. din 1968.

De asemenea, s-a constatat că au fost respectate normele procesual penale privind competența materială și personală, au fost garantate exercitarea drepturilor procesuale ale inculpatei, nefiind incidente nici unul dintre cazurile de nulitate absolută prevăzute de lege.

Totodată, s-a constatat că nu sunt incidente dispozițiile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 255/2013, pentru punerea în aplicare a Legii nr. 13/5/2010 privind C. proc. pen., nefiind încălcate, în cursul urmăririi penale, dispozițiile legale privind prezența inculpatei și asistarea acesteia de către apărător.

În ceea ce privește susținerea că s-ar fi făcut afirmații nepermise în legătură cu un dosar pe rol, respectiv Dosarul civil nr. 22219/245/2006 al Judecătoria Iași, s-a apreciat că această cauză a prezentat importanță doar din perspectiva identității părților și a relației judecătorului cu una dintre acestea (pârâtul) în timpul judecării pricinii, fără a se face aprecieri asupra probelor și nici trase concluzii cu privire la fondul cauzei.

Astfel, s-a reținut că inculpata A.C.A., în calitate de judecător la Judecătoria Iași, a fost desemnată aleatoriu să judece Dosarul civil cu nr. 22219/245/2006 al acestei instanțe.

Obiectul acestei cauze l-a constituit acțiunea reclamantei F.A.S. în contradictoriu cu pârâtul Z.I.P. de anulare a contractelor de vânzare de drepturi succesoriale autentificate din 30 mai 2006 a B.N.P. „E.” București, pe motiv că vânzătoarea nu are discernământ.

În primul contract numita F.A.S., în calitate de vânzătoare, a vândut numitului Z.I.P. dreptul său succesoral cu privire la terenurile cu vegetație forestieră situate în localitățile Deleni și Țibănești, județul Iași, cumpărătorul, preluând drepturile succesoriale ale vânzătoarei - contra prețului de 300.000 lei din care plătit un avans de 150.000 lei, urmând să dezbată mai multe succesiuni și apoi să solicite retrocedarea terenurilor cu vegetație forestieră, a căror întindere nu a fost precizată în contract, însă, conform evidențelor cadastrale, vânzarea a avut ca obiect suprafața de 3.800 ha pădure (filele 90-91, 135 vol. IV dosar urmărire penală).

În al doilea contract F.A.S., în calitate de vânzătoare, a vândut lui Z.I.P., în calitate de cumpărător, dreptul său succesoral cu privire la imobilul situat în mun. Iași, jud. Iași, compus din teren și construcțiile edificate pe aceasta, cumpărătorul preluând drepturile succesoriale ale vânzătoarei, contra sumei de 100.000 lei, din care a plătit un avans de 10.000 lei, și urma să dezbată succesiunile și să obțină certificatele de moștenitor care apoi i-ar fi dat dreptul să ceară retrocedarea imobilului ce constituia obiect al contractului (filele 92-93 vol. IV dosar urmărire penală).

În ambele contracte s-a menționat că imobilele în cauză au aparținut bunicului soțului vânzătoarei, respectiv F.F., pe care l-a succedat socrul acesteia F.C.F. și care, la rândul său, l-a moștenit pe soțul său F.I.

Ulterior încheierii celor două contracte, prin Dispoziția din 10 octombrie 2006 a Primarului sectorului 4 București, a fost instituită curatela în favoarea numitei F.A.S., stabilindu-se în calitate de curator numita P.V. Motivul instituirii amintitei măsuri de protecție l-a constituit faptul că F.A.S. suferă de o boală psihică ce îi afectează discernământul, respectiv schizofrenie paranoidă iar boala a fost stabilită prin internarea bolnavei în Spitalul Clinic de Psihiatrie „Prof. dr. Alexandru Obregia” din București, în perioada 06.07-18 iulie 2005 (filele 94-95 vol. IV dosar urmărire penală).

Prin cererea completatoare din 14 noiembrie 2006, curatorul a solicitat, în subsidiar, constatarea nulității absolute a contractelor pentru cauză ilicită și imorală (fila 96 vol. IV dosar urmărire penală).

Pe plan personal, în anul 2006, inculpata A.C.A. a formulat plângere la Judecătoria Slatina, județul Olt, pentru ca, în contradictoriu cu Comisia Județeană Olt și Comisia Locală Slătioara, de aplicare a legii fondului funciar, să-i fie reconstituit dreptul de proprietate pentru suprafața de 50 ha teren agricol ce a aparținut autorilor, B.A. și B.A.M.

Prin sentința civilă cu nr. 3562 din 17 iulie 2006 a Judecătoria Slatina, pronunțată în Dosarul civil nr. 7551/2006, definitivă și irevocabilă prin nerecurare, plângerea a fost admisă și, anulându-se hotărârea Comisiei Județene Olt, ce respinsese cererea petentei, s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenului agricol în suprafață de 50 ha, cu preluarea terenului din domeniul statului, în favoarea moștenitoarei A.C.A. (filele 131-132 vol. I dosar urmărire penală).

În perioada care a urmat, inculpata A.C.A. a solicitat Comisiei Locale Slătioara, județul Olt, reconstituirea proprietății pe vechiul amplasament, respectiv pe raza com. Slătioara, limitrofă mun. Slatina, de-a lungul drumului național Slatina - Craiova. Cererea a fost respinsă pe motiv că pe raza respectivei localități nu mai există teren ce să facă obiect al reconstituirii dreptului de proprietate, propunându-i-se reconstituirea proprietății pe un alt amplasament, situat în nordul județului Olt, în comuna Dobroteasa, sau acordarea de despăgubiri. Propunerea nu a fost acceptată, în acest stadiu inculpata hotărând să vândă dreptul său succesoral.

Revenind la judecarea Dosarului nr. 22219/245/2006, la termenul din 27 martie 2007 instanța, prin judecător A.C.A., a admis cererea reclamantei F.A.S. pentru efectuarea unei expertize medico-legale psihiatrice de către S.M.L. Iași, care, prin raportul din 02 mai 2007, a răspuns că reclamanta suferă de boli psihice din anul 1976 și la data încheierii actelor notariale nu avea discernământul propriilor fapte (filele 176-177, 180 vol. IV dosar urmărire penală).

La termenul din 12 iunie 2007 pârâtul Z.I.P., prin avocatul ales, F.L., a depus obiecțiuni la raportul de expertiză și a solicitat o contraexpertiză medico-legală psihiatrică pe motiv că în concluziile raportului de expertiză nu s-a răspuns concret dacă reclamanta a avut sau nu discernământ la momentul încheierii celor două contracte.

Prin încheierea din 12 iunie 2007 judecătorul a respins cererea de efectuare a contraexpertizei admitând ca S.M.L. Iași să răspundă doar la obiecțiuni. Răspunsul la obiecțiuni a fost dat prin adresa din 06 iulie 2007 a S.M.L. Iași, fiind menținute concluziile din raportul de expertiză (202-203, 205-206, 208-209 vol. IV dosar urmărire penală).

Pârâtul Z.I.P. a insistat, prin apărătorii săi, ca instanța să admită și să dispună efectuarea unei contraexpertize medico-legale, însă, prin încheierea din 17 iulie 2007, instanța de judecată, prin judecător A.C.A., a respins iarăși cererea de efectuare a unei contraexpertize, admitând doar ca I.M.L. Iași să răspundă la noi obiecțiuni. S-a stabilit ca noul termen de judecată să fie la data de 04 septembrie 2007 (filele 212-213 vol. IV dosar urmărire penală).

Hotărând să vândă dreptul succesoral asupra celor 50 de hectare, inculpata a început să facă demersurile necesare prin intermediul soțului său, martorul A.I.C., și martora V.Z., în primăvara-vara anului 2007.

În acest sens martora V.Z., după mai multe demersuri a identificat o persoană interesată de tranzacție, respectiv pe martorul A.R.M., agent imobiliar, lăsând numărul de telefon al acestuia soțului inculpatei. Aceasta a luat legătura telefonic cu martorul A.R.M. prezentându-i situația terenului și solicitând prețul de circa 250.000 de euro. Martorul A.R.M. i-a comunicat inculpatei că nu este el cumpărătorul, ci o altă persoană, fără a o indica, stabilind să se întâlnească pentru verificarea actelor la data de 26 iulie 2007 la B.N.P., S.F.

Martorul A.R.M. i-a comunicat martorului Z.I.P. despre oferta respectivă și data prezentării la notar. Întrucât agentul imobiliar nu a fost disponibil, la notar s-a prezentat martorul Z.I.P. însoțit de soția sa și avocatul său, martorul F.L.

Inculpata s-a prezentat la notar împreună cu soțul său și, observându-l pe martorul F.L., i-a comunicat că trebuie să se întâlnească cu o persoană în vederea tranzacționării dreptului succesoral asupra celor 50 de hectare, acesta comunicându-i că martorul Z.I.P. este cumpărătorul, după care au intrat cu toții în incinta notariatului pentru verificarea actelor și negocierea prețului.

Discuțiile au durat o perioadă relativ lungă, circa două ore, părțile ajungând la un preț de 210.000 de euro. În această perioadă martorii Z.I.P. și F.L. au părăsit sediul notariatului pentru a aduce un model de contract în format electronic, pe un cârd de memorie, ce a fost listat la secretariatul notariatului. După încheierea contractului inculpata a primit o primă tranșă de 150.000 de euro de la martorul Z.I.P. iar la data de 22 august 2007 a primit de la acesta și restul de 60.000 de euro, inculpata dând o declarație care atestă această împrejurare (filele 72, 73, 96-97, 147, 165, 166, 195-196 dosar de fond, filele 78-80 vol. V, 112-113 vol. III dosar urmărire penală).

Martorii Z.I.P. și F.L. au cunoscut, la momentul încheierii contractului, că inculpata judeca o cauză în care primul era parte însă nu au adus la cunoștința acesteia acest aspect.

Din declarațiile inculpatei rezultă că nu a realizat la momentul încheierii tranzacției că martorul Z.I.P. era parte într-un dosar pe care îl judeca, dându-și seama de aceasta la primul termen de judecată după încheierea contractului, însă nu s-a abținut considerând că nu se află în vreun caz de incompatibilitate (filele 195-196 dosar de fond).

Revenind la cauza ce a făcut obiectul Dosarului nr. 22219/245/2006, la termenul din 04 septembrie 2007 instanța, prin judecător A.C.A., a admis cererea pârâtului Z.I.P., prin avocații săi, pentru efectuarea unei noi expertize medico-legale psihiatrice asupra reclamantei F.A.S., fixând două obiective, iar părțile au fost invitate să depună propriile obiective în cadrul unei noi ședințe de judecată, cu termen scurt, fixată la data de 11 septembrie 2007.

Prin adresa din 04 octombrie 2007 a I.M.L. Iași, a fost înaintat Judecătoriei Iași, în Dosarul civil nr. 22219/245/2006, raportul de expertiză medico-legală psihiatrică, din care s-a tras concluzia că persoana expertizată are capacitate de

discernământ diminuată, iar punerea sub tutelă a acesteia, la data de 02 iulie 2007, s-a bazat pe expertiza medico-legală efectuată de I.M.L. București (filele 218-235 vol. IV dosar urmărire penală).

Prin încheierea din 16 octombrie 2007 instanța de judecată, reprezentată de inculpată, a respins cererea reclamantei F.A.S., prin avocatul ales, de avizare de către I.M.L. "Prof. dr. Mina Minovici" București a celor două expertize cu concluzii opuse (filele 248-250 vol. IV dosar urmărire penală).

În final, prin sentința civilă cu nr. 12855 din 06 noiembrie 2007, inculpata A.C.A. a respins acțiunea formulată de reclamanta F.A.S. în contradictoriu cu pârâtul Z.I.P. (filele 79-83 vol. III dosar urmărire penală).

Ulterior, la data de 10 martie 2008, inculpata A.C.A. a completat declarația de avere aferentă anului 2007 iar la cap. III „Bunuri mobile, a căror valoare depășește 1000 euro fiecare, și bunuri imobile înstrăinate în ultimele 12 luni”, deși a menționat suma de 210.000 de euro primită de la Z.I.P. în schimbul vânzării drepturilor succesoriale pentru cele 50 de hectare, la rubrica „Data înstrăinării” a menționat nereal anul „2006” în loc de anul „2007”, la rubrica „Persoana către care s-a înstrăinat” a menționat tot nereal „B.A.M. București” în loc de numele real al cumpărătorului, „Z.I.P.” iar la rubrica „Forma înstrăinării” a menționat, de asemenea, nereal „înțelegere” în loc de contract de vânzare (filele 56-57 vol.V dosar urmărire penală).

Apărările inculpatei în sensul că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii ori că nu a comis faptele cu intenție au fost înlăturate de instanța de fond pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

Astfel, în ceea ce privește fapta de fals în declarații, s-a reținut că susținerea inculpatei cum că din eroare a completat declarația de avere la capitolul III cu numele unchiului său B.A.M. întrucât de fapt acesta i-a cedat ei drepturile succesoriale este nefondată, deoarece rubricile din declarația de avere de la capitolul III sunt clar definite, respectiv declararea bunurilor mobile, a căror valoare depășește 1000 euro fiecare, și a bunurilor imobile înstrăinate în ultimele 12 luni, de către inculpată, și nu a bunurilor dobândite de către aceasta.

Nici susținerea că ar fi completat declarația de avere sub presiunea timpului nu a fost primită întrucât această declarație se putea da până la data de 15 iunie 2008, conform dispozițiilor legale în vigoare la acea dată, respectiv art. 3 alin. (1) din Legea nr. 115/1996 raportat la art. 41 alin. (2) și art. 42 alin. (2) din Legea nr. 144/ 2007, și rectificată în termen de 30 de zile, conform art. 11 alin. (1) din Legea nr. 144/2007.

A fost apreciată ca nefondată și susținerea cum că nu s-a produs nici o consecință juridică prin mențiunile neadevărate din declarația de avere întrucât s-a reținut că nu este necesar să se producă o asemenea consecință ci ca inculpata să doar să fi urmărit aceasta.

În speță, s-a reținut că aceste consecințe juridice ale consemnărilor neadevărate din declarația inculpatei puteau conduce la imposibilitatea sau îngreunarea verificării provenienței sumei de bani obținute din vânzarea dreptului succesoral și constatării conflictului de interese în care s-a aflat.

În cauză nu s-a reținut aplicarea art. 30 alin. (1) din N.C.P., referitoare la eroarea de fapt, întrucât nu s-a dovedit existența unei stări, situații sau împrejurări, de care depinde caracterul penal al faptei, și pe care inculpata să nu o fi cunoscut-o.

Inculpata a ascuns cu bună știință numele persoanei către care a înstrăinat dreptul succesoral, forma înstrăinării și data acesteia pentru a ascunde publicului relația de afacere cu o parte dintr-un dosar pe care l-a avut de soluționat, cunoscând că declarațiile nereale din cuprinsul declarației de avere constituie infracțiunea de fals în declarații, comițând această faptă cu intenție directă.

Urmarea imediată a faptei a fost crearea unei stări de pericol pentru încrederea publică pe care trebuie să o inspire o declarație făcută oficial, în special transparența pe care trebuie să o afișeze un magistrat în legătură cu proveniența veniturilor sale.

Legătura de cauzalitate dintre acțiunea inculpatei de nedeclarare a realității și urmarea imediată au rezultat din împrejurările în care s-au comis faptele.

În ceea ce privește fapta de conflict de interese, susținerea că, deși la primul termen de judecată după încheierea contractului a realizat că martorul Z.I.P. este parte într-un dosar pe care în judeca, însă nu s-a abținut considerând că nu se află în vreun caz de incompatibilitate, nu a fost primită fără rezerve.

Astfel, deși vechiul C. proc. civ. nu prevedea expres situația în care s-a aflat inculpata ca fiind o stare de incompatibilitate sau un caz în care se poate cere recuzarea și pentru care judecătorul este obligat să se abțină, însă, s-a reținut că un asemenea caz nici nu putea fi prevăzut de legiuitor, acesta prevăzând doar cazurile generale în care se pot încadra cazurile particulare.

În cauză s-a constatat că inculpata, prin intrarea în relația cu pârâtul Z.I.P. în timpul procesului și continuarea judecății până la soluționarea cauzei, a creat cel puțin o aparență de imparțialitate ceea ce a determinat încălcarea dreptului la un proces echitabil, în sensul prevăzut de art. 6 par.1 din Convenția europeană a drepturilor omului, pentru cealaltă parte din dosar.

Chiar dacă nu a rezultat expres că inculpata ar fi avut un interes în soluționarea cauzei respective, s-a dedus aceasta din modul în care au evoluat lucrurile după încheierea tranzacției. În acest sens s-a observat că inculpata, la primul termen ulterior vânzării dreptului succesoral, a admis o nouă expertiză psihiatrică a reclamantei, la cererea pârâtului, deși anterior respinsese două asemenea cereri, iar ulterior a respins cererea reclamantei de avizare de către I.M.L. "Prof. dr. Mina Minovici" București a celor două expertize cu concluzii opuse.

Prin urmare, în cauză ar fi fost incident art. 27 pct. 1 din vechiul C. proc. civ., dar și art. 27 pct. 8 din același cod având în vedere că inculpata a primit o sumă de bani de la pârât, în schimbul vânzării dreptului succesoral, situație în care se poate aprecia că a primit de la o parte altfel de îndatoriri.

Totodată, dacă a considerat că nu ar exista un caz în care sase poată abține, s-a apreciat că inculpata ar fi trebuit să aducă această situație la cunoștința colegiului de conducere al instanței pentru a stabili dacă conflictul de interese în care se afla afectează sau nu îndeplinirea cu imparțialitate a atribuțiilor de serviciu, conform art. 5 alin. din Legea nr. 303/2004, republicată, în varianta în vigoare la data respectivă.

II. Împotriva acestei sentințe au declarat apel, în termenul legal, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați și inculpata A.C.A.

Ca motive de apel, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați a invocat netemeinicia sentinței penale atacate sub aspectul individualizării pedepsei, respectiv a speciei pedepselor aplicate și a modalității de executare. Față de natura infracțiunilor săvârșite, respectiv conflict de interese, prevăzută de art. 253¹ alin. (1) C. pen. anterior și de fals în declarații, prevăzută de art. 292 C. pen. anterior, față de calitatea de magistrat judecător a inculpatei care și-a ignorat calitatea aducând o atingere substanțială a bunei funcționări a justiției, a apreciat că pedepsele aplicate de instanța de fond pentru cele două infracțiuni precum și modalitatea de executare sunt insuficiente, solicitând aplicarea în apel a unor pedepse cu închisoarea și suspendarea condiționată a pedepsei rezultante în temeiul disp. art. 81, 82 C. pen. anterior.

A solicitat respingerea apelului formulat de către inculpată, ca nefondat.

Inculpata A.C.A. a invocat, ca motive de apel, faptul că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor de conflict de interese prevăzută de art. 253¹ alin. (1) C. pen. anterior și de fals în declarații prevăzută de art. 292 C. pen. anterior.

Astfel, în ceea ce privește fapta de conflict de interese a susținut că lipsește latura obiectivă a infracțiunii deoarece inculpata nu a obținut nici un câștig, beneficiu sau profit, ci doar o contraprestatie ca urmare a încheierii unui contract civil licit, fiind exclusă orice suspiciune de interes, motiv pentru care a solicitat achitarea în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) C. proc. pen.

În ceea ce privește fapta de fals în declarații, a susținut că lipsește latura subiectivă, respectiv intenția calificată, deoarece inculpata nu a urmărit realizarea efectului juridic de denaturare a adevărului, motiv pentru care a solicitat achitarea în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) C. proc. pen.

A solicitat respingerea apelului formulat de către parchet, ca nefondat.

În faza de judecată la prima instanță a fost administrat un amplu material probator: a fost audiată inculpata (filele 195-196 dosar de fond), s-au depus acte în circumstanțiere (filele 172-194 dosar de fond), au fost audiați martorii A.R.M. (fila 72 dosar de fond), Z.I.P. (fila 73 dosar de fond), B.A.M. (fila 74 dosar de fond), F.S. (filele 96-97 dosar de fond), prin comisie rogatorie având în vedere starea de sănătate a acesteia (filele 81-84, 88-89, 94 dosar de fond), F.L. (filele 109-110 dosar de fond), A.I.C. (filele 147-148 dosar de fond), F.E.L. (fila 165 dosar de fond), V.Z. (fila 166 dosar de fond), a fost atașată fișa de (fila 22 dosar de fond).

În apel, inculpata prin apărător ales a arătat că nu dorește să dea declarații în cauză și nu a solicitat readministrarea de probe sau administrare de probe noi, arătând că achiesează la probele administrate în primă instanță.

Parchetul, de asemenea nu a solicitat readministrarea de probe sau administrare de probe noi.

Înalta Curte, examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel invocate câte și în raport cu dispozițiile art. 417 alin. (2) C. proc. pen. și art. 418 C. proc. pen., constată următoarele:

În ceea ce privește apelul declarat de inculpata A.C.A.:

Materialul probator a fost corect evaluat de către prima instanță, sub aspectul situației de fapt, încadrării juridice și al vinovăției inculpatei, rezultând indubitabil că aceasta a săvârșit infracțiunile pentru care a fost trimisă în judecată, concluziile pertinente ale judecătorului fondului fiind pe larg expuse în considerentele sentinței.

În ceea ce privește motivul de apel că faptei de fals în declarații îi lipsește latura subiectivă, respectiv intenția directă, acesta nu poate fi primit.

Inculpata a susținut că nu a urmărit inducerea în eroare a autorităților și nici realizarea efectului juridic de denaturare a adevărului, ci din superficialitate sau eroare a completat declarația de avere la capitolul III cu numele unchiului său B.A.M., întrucât acesta i-a cedat ei drepturile succesoriale, însă rubricile din declarația de avere de la capitolul III sunt clar definite, respectiv declararea bunurilor mobile, a căror valoare depășește 1000 euro fiecare, și a bunurilor imobile înstrăinate în ultimele 12 luni, de către inculpată, și nu a bunurilor dobândite de către aceasta, așa cum corect a reținut și instanța de fond. Această eroare sau superficialitate invocată de inculpată nu reprezintă o cauză de neimputabilitate în sensul art. 30 C. pen., nefiind îndeplinite condițiile erorii de fapt, deoarece inculpata, în calitatea sa de magistrat judecător trebuia să cunoască faptul că prin ascunderea identității cumpărătorului Z.I.P. se produc consecințele juridice ale falsului, aspect ce denotă intenția directă a inculpatei de a ascunde proveniența sumei de 210.000 euro obținută cu titlu de preț al vânzării în scopul special de a produce o consecință juridică, respectiv îngreunarea stabilirea provenienței sumei de bani obținute din vânzarea dreptului succesoral și constatarea conflictului de interese în care s-a aflat. Nu este necesară producerea efectivă a consecinței juridice, ci doar urmărirea ei de către inculpată, infracțiunea de fals în declarații fiind una de pericol și nu de rezultat, iar legătura de cauzalitate dintre elementul material și urmarea imediată rezultă din materialitatea faptei. În cazul de față, declarația falsă a inculpatei a putut servi la producerea consecinței constând în împiedicarea constatării conflictului de interese în care aceasta s-a aflat.

Mai mult, intenția directă rezultă și din multitudinea de "erori" prin care a săvârșit falsul; astfel, la rubrica „Data înstrăinării” a menționat nereal anul „2006” în loc de anul „2007” și la rubrica „Forma înstrăinării” a menționat, de asemenea, nereal „înțelegere” în loc de contract de vânzare (filele 56-57 vol. V dosar urmărire penală), inculpata cunoscând caracterul mincinos al declarației sale. Scopul special al săvârșirii infracțiunii de fals în declarații a fost de a se ascunde infracțiunea de conflict de interese, faptele fiind săvârșite în concurs cu conexitate consecvențională, de unde rezultă și intenția directă cu care s-a săvârșit falsul.

În ceea ce privește motivul de apel că faptei de conflict de interese îi lipsește latura obiectivă deoarece inculpata nu a obținut nici un câștig, beneficiu sau profit, ci doar o contraprestație ca urmare a încheierii unui contract civil licit, fiind exclusă orice suspiciune de interes, nici acesta nu poate fi primit.

Inculpata a primit de la pârât foloase de orice natură, respectiv suma de 210.000 euro pentru vânzarea dreptului ei succesoral asupra a 50 de hectare, pentru existența infracțiunii de conflict de interese folosul putând fi și unul licit, obținut dintr-o activitate licită, iar tranzacția a avut loc în timp ce inculpata a judecat un proces în care cumpărătorul era pârât.

Susținerea inculpatei cum că nu a încheiat un contract comercial și nici nu a avut raporturi de muncă cu Z.I.P. nu au relevanță în cauză întrucât fapta a fost comisă în modalitatea în care prin luarea hotărârii s-a realizat un folos material pentru o persoană din partea căreia a beneficiat de foloase de orice natură.

De asemenea, legea nu prevede ca între folosul obținut de funcționarul public și folosul material de care a beneficiat persoana, în urma deciziei acestui funcționar, să existe vreo legătură, în situația contrară putând fi incidente și alte infracțiuni.

În consecință, susținerea inculpatei în sensul că nu a realizat un folos ca urmare a hotărârii pronunțate ci ca urmare a vânzării dreptului succesoral, nu înlătură existența infracțiunii de conflict de interese.

Inculpata, prin comiterea faptei a creat o stare de pericol pentru buna desfășurare a activității de judecată, rezultat care ar fi putut fi împiedicat dacă aceasta s-ar fi abținut de la judecarea cauzei civile în temeiul art. 6 par. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, chiar dacă în dreptul intern nu exista un caz concret de incompatibilitate, în vederea respectării dreptului la un proces echitabil pentru cealaltă parte din dosar.

Pentru aceste motive instanța va respinge, ca nefondat, apelul declarat de inculpata A.C.A.

În ceea ce privește apelul declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați:

Analizând motivul de apel al parchetului, respectiv greșita individualizare a pedepsei cu referire la specia de pedeapsă aplicată și a modalității de executare, instanța constată că apelul parchetului este întemeiat, așa cum se va arăta în continuare.

Conform art. 72 C. pen. anterior care reglementează criteriile generale de individualizare, la stabilirea și aplicarea pedepselor se ține seama de dispozițiile părții generale a acestui cod, de limitele de pedeapsă fixate în partea specială, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de persoana infractorului și de împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală.

Când pentru infracțiunea săvârșită legea prevede pedepse alternative, cum este cazul la infracțiunea de fals în declarații, se ține seama de dispozițiile alineatului precedent atât pentru alegerea uneia dintre pedepsele alternative, cât și pentru proporționalizarea acesteia.

Față de natura infracțiunilor săvârșite, respectiv conflict de interese, prevăzută de art. 253¹ alin. (1) C. pen. anterior și de fals în declarații, prevăzută de art. 292 C. pen. anterior, ambele infracțiuni de pericol, față de scopul săvârșirii infracțiunii de fals în declarații, și anume pentru a se ascunde infracțiunea de conflict de interese, față de pluralitatea de infracțiuni constând într-un concurs cu conexitate consecvențională ce atrage incidența art. 33 lit. a) C. pen. anterior, față de calitatea de magistrat judecător a inculpatei care și-a ignorat calitatea aducând o atingere substanțială a bunei funcționări a justiției cu atât mai mult cu cât inculpata trebuia să fie un model pozitiv pentru societate, față de consecințele faptelor sale constând în afectarea încrederii publice în actul de justiție și în imparțialitatea judecătorului, pedepsele aplicate de instanța de fond pentru cele două infracțiuni precum și modalitatea de executare apar ca insuficiente, motive pentru care instanța de apel va înlătura circumstanțele atenuante reținute de instanța de fond în temeiul art. 74 alin. (1) lit. a) și alin. (2) C. pen. anterior și va dispune aplicarea unor pedepse cu închisoarea pentru săvârșirea celor două infracțiuni în concurs.

Cu privire la modalitatea de executare instanța de apel apreciază că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea acesteia având în vedere că inculpata nu mai are antecedente penale, este integrată social, are o familie organizată, urmând să se dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei rezultante în condițiile art. 81, 82 C. pen. anterior.

Prin raportare la aplicarea globală a legii penale mai favorabile, solicitarea inculpatei de aplicare a art. 80 din N.C.P., respectiv renunțarea la aplicarea pedepsei, nu poate fi primită.

În ce privește aplicarea legii penale mai favorabile se constată că infracțiunile de conflict de interese și de fals în declarații sunt prevăzute și în N.C.P., la art. 301 alin. (1) cu limite speciale de la 1 la 5 ani închisoare și interzicerea dreptului de a ocupa o funcție publică față de vechea reglementare care prevedea limite speciale de la 6 la 5 ani închisoare și interzicerea dreptului de a ocupa o funcție publică și, respectiv, art. 326, unde condițiile de incriminare și pedeapsa este la fel ca în vechea reglementare, respectiv închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amenda.

În ce privește sancționarea concursului de infracțiuni, sunt mai favorabile dispozițiile vechiului C. pen. deoarece în noua reglementare sporul de o treime din totalul pedepselor stabilite este obligatoriu, față de sporul de 5 ani din vechea reglementare care este facultativ.

Prin urmare, făcând o evaluare globală, instanța apreciază că legea veche, respectiv C. pen. din 1969, este legea mai favorabilă inculpatei, astfel că se vor aplica dispozițiile acestui cod.

Față de aceste considerente, instanța de apel va admite apelul declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați împotriva sentinței penale nr. 104/F din 30 aprilie 2014 a Curții de Apel Galați, secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Va desființa în parte sentința atacată, și, în fond, rejudecând:

În baza art. 253¹ alin. (1) C. pen. anterior, cu aplicarea art. 5 C. pen. va condamna pe inculpata A.C.A. la o pedeapsă de 1 an și 6 luni închisoare pentru comiterea infracțiunii de „conflict de interese”.

În baza art. 292 C. pen. anterior, cu aplicarea art. 5 C. pen., va condamna pe aceeași inculpată la o pedeapsă de 1 an închisoare pentru comiterea infracțiunii de „fals în declarații”.

În baza art. 33 lit. a), 34 lit. b) C. pen. anterior, cu aplicarea art. 5 C. pen., va contopi pedepsele aplicate, urmând ca inculpata A.C.A. să execute pedeapsa rezultantă de 1 an și 6 luni închisoare.

Va face aplicarea art. 71, 64 lit. a) teza a II-a, b) C. pen. anterior ca pedeapsă accesorie.

În baza disp. art. 81, 82 C. pen. anterior, cu aplicarea art. 5 C. pen., va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei rezultante pe durata unui termen de încercare de 4 ani.

Va atrage atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 83 C. pen. anterior, privind revocarea suspendării executării pedepsei, în condițiile art. 359 C. proc. pen. anterior.

În baza art. 71 alin. (5) C. pen. anterior, pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei se vor suspenda și executarea pedepselor accesorii.

Va menține celelalte dispoziții ale sentinței penale atacate.

De asemenea, va respinge, ca nefondat, apelul declarat de inculpata A.C.A. împotriva aceleiași sentinței penale.

Văzând și dispozițiile art. 272, art. 274 alin. (1), art. 275 alin. (2) și art. 275 alin. (3) C. proc. pen.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

I. Admite apelul declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați împotriva sentinței penale nr. 104/F din 30 aprilie 2014 a Curții de Apel Galați, secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Desființează în parte sentința atacată, și, în fond, rejudecând: În baza art. 253¹ alin. (1) C. pen. anterior, cu aplicarea art. 5 C. pen. condamnă pe inculpata A.C.A. la o pedeapsă de 1 an și 6 luni închisoare pentru comiterea infracțiunii de „conflict de interese”.

În baza art. 292 C. pen. anterior, cu aplicarea art. 5 C. pen., condamnă pe aceeași inculpată la o pedeapsă de 1 an închisoare pentru comiterea infracțiunii de „fals în declarații”.

În baza art. 33 lit. a), 34 lit. b) C. pen. anterior, cu aplicarea art. 5 C. pen., contopește pedepsele aplicate, urmând ca inculpata A.C.A. să execute pedeapsa rezultantă de 1 an și 6 luni închisoare.

Face aplicarea art. 71, 64 lit. a) teza a II-a, b) C. pen. anterior ca pedeapsă accesorie.

În baza disp. art. 81, 82 C. pen. anterior, cu aplicarea art. 5 C. pen., dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei rezultante pe durata unui termen de încercare de 4 ani.

Atrage atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 83 C. pen. anterior, privind revocarea suspendării executării pedepsei, în condițiile art. 359 C. proc. pen. anterior.

În baza art. 71 alin. (5) C. pen. anterior, pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei se suspendă și executarea pedepselor accesorii.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței penale atacate.

II. Respinge, ca nefondat, apelul declarat de inculpata A.C.A. împotriva aceleiași sentinței penale.

Obligă inculpata la plata sumei de 300 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, din care suma de 100 lei reprezintă onorariul parțial convenit apărătorului din oficiu, până la prezentarea apărătorului ales.

Cheltuielile judiciare ocazionate cu soluționarea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 17 septembrie 2014.